

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ นำเสนอการพัฒนาวิธีการกำจัดเชื้อจุลชีพที่ปนเปื้อนในใบไอดีเซล วัตถุคิดที่ใช้ในการผลิตใบไอดีเซลเป็นน้ำมันพืชใช้แล้ว การผลิตใบไอดีเซลใช้กระบวนการกรองเอกสารพิเศษแบบไม่ใช้ความร้อน ซึ่ง เป็นการทำปฏิกิริยาภายใต้อุณหภูมิห้อง การปนเปื้อนเชื้อจุลชีพในใบไอดีเซล ทำให้ใบไอดีเซลเกิดตะกอนโพลิ เมอร์ขึ้น ได้ เนื่องจากเชื้อจุลชีพย่อยสลายสารไฮโดรคาร์บอนที่มีอยู่ในใบไอดีเซล ตะกอนโพลิเมอร์ดังกล่าวส่งผล ต่อการจัดเก็บและนำใบไอดีเซลไปใช้งาน ทำให้เกิดการอุดตันในระบบน้ำมันเชื้อเพลิง ท่อทางเดินน้ำมัน กรองน้ำ มัน และหัวฉีดน้ำมันเชื้อเพลิงขึ้น ได้ การกำจัดเชื้อจุลชีพที่ปนเปื้อนในใบไอดีเซล ใช้พัลส์สานามไฟฟ้าที่มีความถี่ สูง 100kHz, ความกว้างของพัลส์ 25μs จากการทดสอบคุณสมบัติความคงทนต่อแรงดันไฟฟ้าของใบไอดีเซล พบว่า ใบไอดีเซลสามารถทนแรงดันอิมพัลส์เบรกดาวน์ได้ประมาณ 60kV และมีความทนต่อแรงดันไฟฟ้า 11.94 kV/mm. การตรวจสอบคุณภาพของใบไอดีเซลที่ผ่านกระบวนการพัลส์สานามไฟฟ้าที่เป็นไปตามมาตรฐาน ประกาศโดยกรมธุรกิจพลังงาน ผู้จัดได้ส่งตัวอย่างใบไอดีเซลจำนวน 2 ตัวอย่างฯ ละ 1 ติด ไปทดสอบ ณ กรม วิทยาศาสตร์บริการ ตัวอย่างทดสอบทั้งสองได้ผ่านกระบวนการกำจัดเชื้อจุลชีพด้วยพัลส์สานามไฟฟ้าที่ความถี่ 100kHz เป็นเวลา 5 นาที ผลการทดสอบคุณสมบัติของใบไอดีเซล พบว่า ใบไอดีเซลตัวอย่างที่ 1 มีปริมาณเมทิล เอสเทอเรชีน 82.3% wt., ค่าความหนืด粘度 ที่เท่ากับ 5.77 cSt, จุดควบไฟ 175°C, การกัดกร่อนแผ่นทองแดงที่อุณหภูมิ เท่ากับ 1a, กเลือร์วินอิสระ 0.01% wt., กเลือร์วินทั้งหมด 1.5% wt., ความหนาแน่นที่ 15°C เท่ากับ 873.4 kg/m³ และความเป็นกรด-ค้าง 0.37 mgKOH/g ส่วนใบไอดีเซลตัวอย่างที่ 2 มีปริมาณเมทิลเอสเทอเรชีน 82% wt., ค่าความ หนืด粘度 ที่เท่ากับ 5.79 cSt, จุดควบไฟ 176°C, การกัดกร่อนแผ่นทองแดงที่อุณหภูมิเท่ากับ 1a, กเลือร์วินอิสระ 0.01% wt., กเลือร์วินทั้งหมด 1.6% wt., ความหนาแน่นที่ 15°C เท่ากับ 873.5 kg/m³ และความเป็นกรด-ค้าง 0.35 mgKOH/g นอกจากนี้ การตรวจสอบการปนเปื้อนของเชื้อจุลชีพด้วยชุดทดสอบของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ในใบไอดีเซลทั้งสองตัวอย่าง ไม่พบการปนเปื้อนของเชื้อจุลชีพแต่อย่างใด ในใบไอดีเซลทั้งสองตัวอย่าง จึงมีคุณ สมบัติตามมาตรฐาน ใบไอดีเซลชุนชนที่กำหนดโดยกรมธุรกิจพลังงาน เหมาะสมต่อการนำไปใช้กับเครื่องยนต์ ดีเซลได้